

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Cerbu Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Militare din 20 august 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

CERBU Alexandru Ion, *născut la 14 februarie 1995, originar și domiciliat în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Viilor nr. 33.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.07.2015 -20.08.2015;

Instanța de apel: 09.09.2015- 03.11.2015;

Instanța de recurs: 12.01.2016 – 24.02.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Militare din 20 august 2015 Cerbu Al. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Cerbu Al. i-a fost adăugată parțial pedeapsa de 4 ani închisoare stabilită prin sentința Judecătoriei Militare din 02 aprilie 2015 și definitiv acesta a fost condamnat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Cerbu Al., a fost încorporat în serviciul militar în termen la 04 iunie 2014 de către centrul militar Chișinău și la data de 28 mai 2015 îl îndeplinea în u.m. 1001 a Departamentului Trupelor de Carabinieri, în grad militar - soldat. În aceeași unitate militară la data de 28 mai 2015 îndeplinea serviciul militar în termen și soldatul Mihailiuc L., care în raporturi de subordonare cu Cerbu Al. nu se afla.

La 28 mai 2015, soldatul Cerbu Al., în timp ce se afla în cantina u.m. 1001 a DTC, dislocată în mun. Chișinău, str. Doina nr. 102, a încălcat grav cerințele art. 26 lit. b), e), d) a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art. 15 pct.

3), 5), 7), art. 19 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art. 5 lit. c), e), g), n) al Regulamentului Disciplinei Militare, care-l obliga: să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare; să fie disciplinat și vigilent; să prețuiască camaraderia militară; să respecte alți militari; să ajute comandanții (șefii) și superiorii la menținerea ordinii și disciplinei; să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară, cât și în afara ei; să nu-și permită nici sie și nici altora să încalce ordinea publică; să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate - în loc de aceasta soldatul Cerbu Al. a comis intenționat încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari manifestată prin acte de violență, soldată cu vătămarea ușoară a integrități corporale și a sănătății, în următoarele împrejurări:

Astfel, la 28 mai 2015, aproximativ ora 20⁰⁰, soldatul Cerbu Al., în timp ce se afla în cantina unității militare 1001 a Departamentului Trupelor de Carabinieri, dislocată în mun. Chișinău, str. Doina nr. 102, intenționat i-a aplicat o lovitură cu palma în regiunea urechii stânga soldatului Mihailiuc L. cauzându-i: *„perforația timpanului stîng ce condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară”*.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal, *încălcarea regulilor statutare cu privire la relațiile dintre militari, în timpul îndeplinirii serviciului militar, dacă între ei nu există raporturi de subordonare și dacă această încălcare s-a manifestat prin acte de violență, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apeluri de către avocații Medeleanu R. și Golobciuc V., care au solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cerbu Al. să fie declarat nevinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin (2) lit. c) Cod penal.

În motivarea apelurilor declarate apărătorii au invocat faptul că instanța de fond greșit a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 369 alin.(2) lit. c) Cod penal în urma examinării probelor. De către partea acuzării nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma vina lui Cerbu Al. în comiterea infracțiunii date. Consideră că de către organul de urmărire penală nu a fost probată existența laturii subiective a componenței date de infracțiuni, și anume intenția or, atât victima, cât și inculpatul au declarat că lovitura aplicată nu a fost intenționată ci din joacă, ambii practicând luptele respective, ei din când în când făceau antrenamente cu aplicarea loviturilor și în cazul dat lipsește un

element ce caracterizează oricare infracțiune, în particular este vorba despre latura subiectivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de avocații Medeleanu R. și Golubciuc V. în numele inculpatului, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept reținută de către instanța de fond este în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate și expuse în cuprinsul hotărârii atacate.

Instanța de apel a specificat că apreciază critic declarațiile inculpatului precum că „*se juca*” cu partea vătămată, dar nu l-a lovit intenționat, ceea ce nu corespunde realității și sunt date de inculpat cu scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

De asemenea, instanța de apel a constatat că în cadrul judecării cauzei atât în prima instanță cât și în cea de apel careva alte circumstanțe care ar indica că vătămarea lui Mihailiuc L. ar fi fost produsă în alte circumstanțe decât cele indicate de partea vătămată și confirmate de alte probe atât subiective cât și cele obiective, în cadrul ședințelor de judecată nu au fost constatate, este de menționat și faptul că analiza minuțioasă și caracterul acțiunilor inculpatului, exprimate prin lovitură cu palma în regiunea urechii din partea stângă, mecanismul formării leziunii, cu certitudine duce la concluzia că aceasta a fost intenționat aplicată și nu s-a stabilit nici un temei de a considera, că acțiunile inculpatului ar fi fost imprudente.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, în opinia instanței de apel, corect s-a conchis că în privința lui Cerbu Al., urmează a fi stabilită sancțiunea penală, sub formă de închisoare, or aceasta fiind echitabilă, justă și proporțională faptei comise de ultimul. La fel, instanța de apel a considerat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a reieșit din circumstanțele cazului și caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, precum și ținând seama de persoana celui vinovat.

6. Nefiind de acord cu hotărârea pronunțată de instanța de apel, avocatul Medeleanu R. a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, în termenul stipulat de art. 422 Cod de procedură penală, prin care solicită casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Cerbu Al.

În vederea susținerii celor solicitate, recurentul invocă că instanțele ierarhic inferioare greșit au ajuns la concluzia despre vinovăția inculpatului de cele incriminate prin rechizitoriu, mai mult că procurorul nu a prezentat careva probe indubitabile întru confirmarea acestora.

Recurentul susține că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel, menținând eronat concluziile instanței de fond privind vinovăția lui Cerbu Al. Or, analizând minuțios declarațiile inculpatului Cerbu Al. și a părții vătămate Mihailiuc L., nu rezultă forma intenționată a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 15) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul, în referința depusă privind opinia sa asupra recursului declarat de către apărătorul inculpatului, menționează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece chestiunea de apreciere a probelor nu constituie temei de declarare a recursului ordinar.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, pentru următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărîrea instanței de apel poate fi atacată cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise atît de instanța de fond cît și cea de apel la judecarea cauzei.

În continuare, Colegiul penal relevă că, potrivit textului recursului declarat de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului, titularul acestuia invocă de drept temeiurile stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 15) Cod de procedură penală, și anume specificînd că decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și instanța internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în prezenta cauză.

În esență, recurentul critică hotărîrile adoptate de instanțele de fond din motiv că acestea nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor cercetate, or în opinia avocatului ele demonstrează indubitabil nevinovăția lui Cerbu Al. de cele incriminate prin actul de sesizare a instanței.

De asemenea, titularul dreptului de recurs susține că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în cererea sa de apel, nespecificînd expres asupra căror anume motive a omis instanța să se pronunțe argumentat.

Prin urmare, verificînd alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate, iar instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondate, a apelurilor declarate de avocații Medeleanu R. și Golubciuc V. în numele inculpatului, cu menținerea sentinței atacate

fără modificări, a respectat prevederile legale, adoptînd o soluție corectă și întemeiată. Or, Colegiul penal a statuat asupra acestei concluzii reieșind din cele ce urmează.

În primul rînd, relevant este de menționat că la această etapă a procedurilor instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, întrucît aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de fond și cea de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptate în privința lui Cerbu Al.

Totodată, în același context, urmează a se remarca că, în cadrul procesului penal aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cît și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce este dată în urma acestei activități.

Însă, cu toate acestea, instanța de recurs reiterează că chestiunea de apreciere a probelor și temeinicia faptelor dovedite de ele, nu este obiect de cercetare la etapa judecării recursului. Or, pentru a constitui temei de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării, după verificarea actelor cauzei, o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Mai mult, raportînd cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal specifică că instanța de apel corect a ajuns la concluzia despre menținerea sentinței și just a apreciat probele administrate în cauză.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal subsidiar verificînd materialele dosarului, specifică că judecînd apelurile declarate instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a sentinței, potrivit căreia s-a dispus condamnarea lui Cerbu Al., în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, lui Cerbu Al. i-a fost adăugată parțial pedeapsa de 4 ani închisoare stabilită prin sentința Judecătoriei Militare din 02 aprilie 2015 și definitiv acesta a fost condamnat la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, instanța de recurs susține că soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele

de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că există fapta infracțiunii incriminate în baza art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Totodată, este necesar de a specifica că recurentul, invocând eroarea de drept prevăzută de pct. 6), menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a expus argumentat asupra tuturor motivelor din cererea sa de apel, cu toate acestea dînsul nu relevă asupra căror anume motive nu s-a pronunțat instanța.

Din atare considerente, Colegiul penal respinge, ca nefondate, alegațiile titularului dreptului de recurs și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora se circumscriu.

Față de cele ce preced, Colegiul penal apreciază că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk v. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani v. Spain*).

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile părților și a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată, însușindu-și legal argumentele instanței de fond, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărîrea atacată și corect a considerat că probele puse la baza sentinței nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

De asemenea, contrar criticii apărătorului inculpatului, care precizează că, la caz, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în particular având în vedere că lipsește latura subiectivă, Colegiul penal respinge și aceste argumente, ca fiind neîntemeiate, în contextul în care instanțele de fond au analizat minuțios aceste aspecte și s-au expus argumentat în privința lor.

Așadar, la acest capitol, se constată că, potrivit părții descriptive a sentinței, corect s-a statuat că: *„Cu toate că inculpatul a pledat că lovitura a fost aplicată din joacă neintenționat, din punct de vedere faptic, acesta a confirmat aceleași circumstanțe expuse de victima infracțiunii L. Mihailiuc. Afirmațiile victimei referitor la urmările survenite în rezultatul acestei lovituri nu au fost negate de către aceasta,*

fiind confirmate atât prin date obiective a concluziilor raportului de expertiză medico-legală cât și de declarațiile victimei, a martorului și a expertului legist.

Aceleași concluzii privind proveniența vătămării lui L. Mihailiuc în circumstanțele descrise mai sus sunt probate și prin înscrierea din registrul de evidență a persoanelor cu leziuni traumatice a unității militare 1001 a DTC, conform căreia se constată că sub numărul de ordine 27 este înregistrat soldatul Mihailiuc L., cu diagnoza: „otită medie acută posttraumatică pe stingă. Perforația timpanului stîng”.

Instanța la fel ține să accentueze, că analiza minuțioasă și caracterul acțiunilor inculpatului Cerbu Al., exprimate prin lovitură cu palma în regiunea urechii din partea stîngă, mecanismul formării acestei leziuni, cu certitudine aduce la concluzia că acestea au fost anume intenționate și nu a stabilit nici un temei de a considera, că acțiunile inculpatului sunt imprudente.

Invocările inculpatului Cerbu Al. și a apărării precum că lovitura aplicată lui L. Mihailiuc la 28.05.2015 a fost aplicată neintenționat, fiind produsă în rezultatul unei glume, instanța le apreciază ca o încercare a acestuia, de a-și ameliora situația și răspunderea pentru fapta săvîrșită.

Din aceleași considerente, argumentele invocate în cadrul judecării cauzei de inculpat și de către ii acestuia urmează a fi respinse, ca fiind lipsite de temeiuri faptice și legale.

Instanța consideră că încălcarea gravă de către inculpatul A.Cerbu a cerințelor art.26 lit. b), e), d) a Legii Republicii Moldova „Cu privire la statutul militarilor”, art.15 pct.3), 5), 7), art.19 a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale Republicii Moldova, art.5 lit. c), e), g), n), al Regulamentului Disciplinei Militare, are o legătură cauzală directă cu aplicarea violenței fizice exprimate prin perforația timpanului stîng a urechii lui L. Mihailiuc și survenirea urmărilor calificate ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății victimei.

In astfel de circumstanțe, acțiunile descrise mai sus a inculpatului A.Cerbu sunt nu alt ceva decît un act de violență soldat cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății lui L. Mihailiuc, care vine în contradicție cu Regulile statutare cu privire la relațiile dintre militari dacă între ei nu există raporturi de subordonare.”

În consecință, Colegiul penal reține că sînt lipsite de relevanță argumentele avocatului cu privire la neîntrunirea elementelor infracțiunii și încadrarea juridică greșită a faptei imputate lui Cerbu Al., astfel fiind corectă determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 369 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Subsidiar celor expuse supra, cu privire la eroarea de drept stipulată în pct. 15) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală și invocată de avocat, Colegiul penal ține să explice titularului dreptului de recurs că, pentru invocarea unui atare temei nu

este suficientă doar expunerea formală a textului erorii respective, dar trebuie specificat expres dreptul pretins a fi încălcat de instanțele de fond, cu indicarea hotărârii instanței internaționale, pe un alt caz similar, unde s-a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului, care poate fi reparată și în prezenta cauză.

Avînd în vedere considerentele menționate în prezenta decizie și raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului Cerbu Al. sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Roman Medeleanu în numele inculpatului Cerbu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe Cerbu Alexandru Ion, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 24 martie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru